

Kutyamese

Egy boldog életű törpetacskó lány esete

Csucsú vagyok, én felügyelem a bérházat, legalábbis én vagyok a leghangosabb!
Mindenkit jól megugatok, innen a harmadik emeletről az ablakból:

-Nyiff-nyaff! Nyiff-nyaff!

Már megint itt repülnek! Nem bíííírom a madarakat! Csak úgy szállnak, se póráz, se nyakörv, de még csak gazdi sem!

-Mrrrr! Vuffff!

Na, majd én jól megkergetlek benneteket! Ha én is tudnék repülni, az lenne csak a fogócska!

Megvan! Azok a lufik a kis gazdim szobájában, azok is repülnek ám, majd jól belekapaszkodom, és megyek utánatok madárkák!

Ott van, ott van a lufi! Hammm!

BANNNG!

Juj, juj, mi volt ez? Lőttek vagy az ég dörgött? Hol van a lufi?

-Nyek-nyek! Nyek-nyek!

Uzsgyi! Az asztal alatt biztonságban leszek!

Már jönnek is az emberlábak. Kis gazdim csak nevet:

-Csacsi tacsim!

Bebújik hozzám az asztal alá és ölelget. Azt hiszem mégis csak a legjobb nekem itt vele! A madarakat meg egye meg a fene!